

Όποιος μιλάει καταφρονητικά για τον ταπεινόφρονα..

/ [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Θέλω να ανοίξω το στόμα μου, αδελφοί μου, και να μιλήσω για την υψηλή υπόθεση της ταπεινοφροσύνης» αλλά φοβάμαι, όπως φοβάται εκείνος, ο οποίος πρόκειται να μιλήσει για τον Θεό με ανθρώπινους συλλογισμούς» καθότι η ταπεινοφροσύνη είναι στολή της θεότητας» επειδή ο υιός και λόγος του Θεού και πατέρας έγινε άνθρωπος πάνω στην γη, ντύθηκε την ταπεινοφροσύνη, και συναναστράφηκε μαζί μας» και ο κάθε ένας που θα ντυθεί την ταπεινοφροσύνη, αυτός στα αλήθεια γίνεται όμοιος με εκείνον, ο οποίος κατέβηκε από το ύψος του, και σκέπασε την δόξα του και την μεγαλοσύνη του με αυτήν την ταπεινοφροσύνη, για να μην καταφλεχθεί η κτίση, βλέποντας την φύση της θεότητας του» διότι η κτίση δεν μπορούσε να τον δει, αν δεν λαμβανε μέρος από αυτήν, αλλά ούτε να ακούσει τους λόγους του πρόσωπο προς πρόσωπο» καθότι ούτε οι γιοι του Ισραήλ μπόρεσαν να ακούσουν την φωνή του, όταν τους μίλησε από την νεφέλη» γι' αυτό έλεγαν στον

Μωυσή, ας μιλήσει μαζί σου ο Θεός, και εσύ να μας πεις τα λόγια του, και ας μη μιλήσει σε μας, για να μην πεθάνουμε.

Πώς λοιπόν η κτίση μπορούσε να δει την θεία φύση; Διότι τόσο φοβερά υπήρχε η θέα του Θεού, ότι ο μεσίτης Μωυσής έλεγε, ότι είμαι γεμάτος φόβο και τρόμο» επειδή όταν φάνηκε πάνω στο όρος του Σινά η δόξα του Θεού, κάπνιζε όλο το όρος, και έτρεμα από το φόβο, ώστε τα θηρία που πλησίαζαν στο κατώτερο μέρος του όρους, πέθαιναν» ο λαός των Εβραίων, αφού καθάρισε τον εαυτό του σύμφωνα με την εντολή του Μωυσή τρεις ημέρες, προετοιμάστηκε για να γίνει άξιος να ακούσει την φωνή του Θεού, και να δει την θέα του» αλλά όταν έφτασε ο καιρός, δεν μπόρεσε να δεχτεί την θέα του φωτός του Θεού, και την σφοδρότητα της φωνής των βροντών. Ήδη όμως ο Θεός έστειλε την χάρη του στον κόσμο με την ίδια την παρουσία Του, χωρίς να κατέβη στην γη με σεισμό, και φωτιά και φοβερή φωνή, αλλά σαν βροχή πάνω σε πόκο, και ως σταγόνα που στάζει πάνω στην γη με απαλότητα, και με άλλη μορφή φάνηκε να συναναστρέφεται μαζί μας, καλύπτοντας με το καταπέτασμα της σάρκας την μεγαλοσύνη του, το οποίο (καταπέτασμα) κατασκεύασε για τον εαυτό του το θείο του νεύμα από τον κόλπο της παρθένου και Θεοτόκου Μαρίας, όπως, βλέποντας εμείς αυτόν, να υπάρχει της γενιάς μας, να μην ταραχτούμε από την θέα του.

Γι' αυτό λοιπόν καθέννας ο οποίος θα φορέσει την στολή (της ταπεινοφροσύνης), την οποία ντύθηκε ο Κτίστης (των όλων) στο σώμα του, ντύνεται αυτόν τον ίδιο τον Χριστό. Καθότι πεθύμησε να ντύσει τον εσωτερικό του άνθρωπο με την ομοίωση του Χριστού, με την οποία φάνηκε στην ίδια την κτίση Του, και μ' αυτήν ακόμα φαίνεται στους δούλους Του, και αντί του ενδύματος της εξωτερικής τιμής και δόξας κοσμήθηκε με αυτήν. Γι' αυτό και η χωματένια κτίση, όταν βλέπει κάθε άνθρωπο, ντυμένο με αυτό το ομοίωμα (την ταπεινοφροσύνη), τον προσκυνεί προς τιμή του δεσπότη της, τον οποίο τον είδε ντυμένο με αυτήν, και συναναστρεφόμενο μαζί της» διότι ποια κτίση δεν ευλαβείται την θέα του ταπεινόφρονος; Αλλά έως ότου να αποκαλυφθεί η δόξα της ταπεινοφροσύνης σε όλους, υπήρχε ευκαταφρόνητη η θέα της, παρ' όλο που ήταν γεμάτη αγιότητα» ήδη όμως έλαμψε η μεγαλοσύνη της στα μάτια του κόσμου, και κάθε άνθρωπος την τιμά, όπου και αν φανεί» και με αυτόν τον Μεσίτη αξιώθηκε η κτίση να δεχτεί την θέα του ίδιου της του Κτίστη και του Δημιουργού της. Γι' αυτό ούτε οι εχθροί της αλήθειας μπορούν να την καταφρονήσουν, αλλά τιμάται (η αλήθεια) με αυτήν σαν να φορά στέφανον και πορφύρα.

Τον ταπεινόφρονα άνθρωπο δεν τον μισεί κανένας ποτέ, ούτε τον μαλώνει, ούτε τον καταφρονεί» επειδή τον αγαπά ο δεσπότης του, και γι' αυτό αγαπάται από όλους. Επίσης, αυτός τους αγαπά όλους, και όλοι τον αγαπούν» όλοι τον

επιθυμούν, και σε κάθε τόπο, όπου πλησιάσει, ως άγγελο φωτός τον βλέπουν, και του προσφέρουν ιδιαίτερη τιμή» και όταν μιλήσει, ο σοφός και ο δάσκαλος σιωπούν μπροστά του, και όλα τα μάτια των ανθρώπων προσέχουν στο στόμα του, και κάθε άνθρωπος ακούει τα λόγια του, και τα δέχεται ως λόγια Θεού» τα λίγα λόγια του είναι ως τα άπειρα λόγια των σοφών» τα λόγια του είναι γλυκά στην ακοή των σοφών περισσότερο από το μέλι και το κερί, και από όλους θεωρείται σαν Θεός, ακόμη κι αν είναι αμόρφωτος και αμαθής στα λόγια, και στην θέα ευκαταφρόνητος και ευτελής.

Όποιος μιλάει καταφρονητικά για τον ταπεινόφρονα, και δεν τον λογαριάζει σαν ζωντανό άνθρωπο, αυτός ανοίγει το στόμα του και βλασφημεί τον Θεό» αλλά όσο καταφρονείται από όλη την κτίση, η τιμή του διαμένει πάντα και παντού. Πλησιάζει ο ταπεινόφρονας στα φθοροποιά θηρία, και όταν τον δουν, αμέσως ημερώνει η αγριότητα τους, και τον πλησιάζουν ως δεσπότη τους, και κουνούν τα κεφάλια τους, και γλείφουν τα χέρια του και τα πόδια του» διότι μυρίζουν σε αυτόν εκείνη την ευωδία, την οποία εξέπεμπε ο Αδάμ πριν από την παράβαση, η οποία αφαιρέθηκε τότε από εμάς, πάλι όμως ο Ιησούς Χριστός με την παρουσία του την ανανέωσε και την έδωσε πίσω, και μύρισε την ευωδία του γένους των ανθρώπων.

Πλησιάζει πάλι ο ταπεινόφρονας άνθρωπος στα θανατηφόρα ερπετά, και αν αιστανθούν τα χέρια του πάνω στα σώματά τους, σταματά αμέσως η οξύτητα και η σκληρότητα του θανατηφόρου δηλητηρίου τους, και ψηλαφώνται από αυτόν ως ακρίδες. Πλησιάζει στους ανθρώπους, και τον προσέχουν ως να προσέχουν στον Κύριο» και τι λέω ανθρώπους αλλά και οι δαίμονες με όλη τους την σφοδρότητα και την πικρία, και με όλη την περηφάνεια του φρονήματος τους, όταν πλησιάσουν στον ταπεινόφρονα, γίνονται σαν χώμα, και μαραίνεται η κακία τους, και καταστρέφονται όλα τα σχέδια τους, και οι πανουργίες τους μένουν ανενεργές.

Απόσπασμα από το Λόγο Κ΄, Περί του, πόση τιμή έχει η ταπεινοφροσύνη, και πόσο ο βαθμός της είναι ανώτερος. Από τα 'Ασκητικά' του Αγίου Ισαάκ του Σύρου.

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr